

Leder, 29. november 2015: »Spær Obama inde bag lås og slå for at afværge den umiddelbare fare for atomkrig«

STOP 3. VERDENSKRIG:

Følgende erklæring blev udlagt på LaRouchePAC websiden her til aften, den 28. nov.:

Lyndon LaRouche gentog i dag sin tidligere advarsel, der nu er endnu mere overhængende nødvendig, om, at den amerikanske præsident Barack Obama er fast besluttet på at følge en kurs mod atomkrig og omgående må fjernes fra embedet. Advarslen kommer som respons på optrapningen af Obamas igangværende politik for en atomar konfrontation med Rusland, som det eksemplificeres af nedskydningen af et russisk militærfly over Syrien af medlem af NATO og USA's allierede, Tyrkiet. Tyrkiets handling kunne kun være forekommet med Obamas velsignelse. LaRouches advarsler understreges af amerikanske sikkerhedseksperter vurderinger. Alligevel er der en tåbelig tilbageholdenhed med hensyn til at kræve det eneste middel, der kan trække verden tilbage fra truslen om atomkrig – at fjerne Obama fra kontrollen over USA's atomstyrker ved at stille ham for en rigsret, eller ved at aktivere det 25. tillæg til den amerikanske Forfatning.

Den seneste advarsel om en mulig umiddelbart overhængende atomkrig er netop blevet publiceret i *Politico Magazine* af en tidligere atommissil-affyringsofficer, Bruce G. Blair, med titlen »**Kunne spændinger mellem USA og Rusland eskalere atomart?**«. Blair påpeger Obamaregeringens politik med affyr-

på-varsel (launch on warning) og den korte responstid til at træffe beslutningen om at lancere atomstyrker. Han erklærer, at dette sætter verden på en hårs bredde fra atomkrig, der er farligere end under den Kolde Krig.

Blair advarer:

»Det er især sandt, eftersom offentligheden ikke gør sig klart, hvor lidt tid, der er, for vore ledere til at træffe afgørelsen om at bruge atomvåben, selv i dag – og om noget, så gør atmosfæren det til en endnu mere hårfin udløsermekanisme med truslen om cyberkrig. En affyringsordre er på længde med et tweet. Missilmandskabet transmitterer dernæst en kort strøm af computersignaler, der omgående antænder raketmotorerne til mange hundrede landbaserede missiler. For USA's vedkommende tager dette 1 minut. Som forhenværende atommissil-affyringsofficer har jeg personligt trænet dette hundreder af gange. Vi blev kaldt for Minutmænd. Amerikansk ubådsmandskab bruger lidt længere tid; de kan affyre deres missiler efter 12 minutter.«

»I betragtning af den 11- til 30-minutters flyvetid for angrebsmissiler (11 for ubåde, der lurер ud for modpartens kyster, og 30 for raketter, der flyver over polerne til den anden siden af planeten), er beslutningstagningen for atomanvendelse, under 'launch on warning' – altså processen fra varsling til beslutning om handling – ekstremt forceret, følelsesmæssigt højspændt og proforma, drevet frem af checklister. Jeg beskriver det som den mekanisk rutinemæssige iværksættelse af et forberedt manuskript. Under nogle scenarier modtager præsidenten, efter en blot 3 minutter lang vurdering af de første varslingsdata, en 30 sekunder lang briefing om sine atomare responsmuligheder og disses konsekvenser. Han har dernæst nogle få minutter – maksimalt 12, mere sandsynligt 3 til 6 – til at vælge en af dem.«

I denne sammenhæng kan Obamas deployering af amerikanske og

allierede styrker imod Rusland kun ses som en eskalering imod en konflikt med atomvåben. For eksempel nævner Blair deployeringen af amerikanske Aegis-krigsskibe til Sortehavet, armeret med krydsermissiler, der kunne angribe Moskva på få minutter. Eller deployeringen af amerikanske strategiske bombefly, der flyver mod Rusland. Dette tvinger så igen Rusland ind i en optrappende respons.

Blair spørger:

»Forstår amerikanske ledere, at russerne har grund til at frygte, at en trussel om halshugning (dvs. lamme en regering ved at fjerne dens ledelse, -red.) er ved at vokse frem, og at denne trussel meget vel kunne være den underliggende drivkraft, der hæver indsatsen for Rusland til et niveau med en eksistentiel trussel, der påbyder forberedelse til at anvende atomvåben? Det tvivler jeg på, at de gør.«

Den skræmmende konklusion, som Blair ikke drager, er imidlertid, at USA's præsident Barack Obama forstår dette og har til hensigt at skabe en eksistentiel krise for Rusland, og således bringe verden ud på randen af atomkrig. Siden begyndelsen af Barack Obamas præsidentskab har LaRouche advaret om, at Obama er en narcissistisk dræber. Alt, hvad Obama sidenhen har gjort, har bevist, at LaRouche havde ret. Man behøver blot se på Obamas indtræden i rollen som global bøddel, der præsiderer over de regulære tirsdagsmøder, hvor han personligt træffer beslutning om de amerikanske droneangrebs dræberlister. Eller hans konfronterende adfærd mod Rusland i kølvandet på den tyrkiske nedskydning af det russiske militærfly.

Der er ikke tid eller plads til en lang debat om dette spørgsmål. Obamas atomkrigsprovokationer udgør en trussel mod den menneskelige arts eksistens. Han må fjernes nu. Et enkelt medlem af Kongressen kan retmæssigt indlede en rigsretsprocedure. Ansvarlige regeringsfolk i præsidentskabet kan retmæssigt indlede det 25. forfatningstillæg med den

begrundelse, at en præsident, der har til hensigt at fremprovokere atomkrig, ikke længere er skikket til embedet.

Det amerikanske folk må nu agte på LaRouches advarsel. Fjern Obama Nu!

Supplerende materiale:

Putin og Hollande mødes i Moskva – Aftale om koordinering – Går efter oliesmugling m.m. – Obama på sidelinjen; afsløret

Putin klar til at samarbejde, men også klar til at gå enegang i Syrien

27. november 2015 – Under sit møde med den franske præsident François Hollande gjorde den russiske præsident Vladimir Putin det klart, at Rusland var parat til tæt samarbejde med den amerikansk ledede koalition imod Islamisk Stat. Ikke desto mindre sagde han, at endnu en 'uacceptabel' handling, dvs. nedskydning af russiske fly, ville betyde »en afslutning på samarbejde med nogen som helst«.

»Vi er klar til at samarbejde med koalitionen, der ledes af USA. Men selvfølgelig er hændelser som tilintetgørelsen af vores fly og vore soldaters død ... absolut uacceptabel.« Vi går

frem ud fra det standpunkt, at der ikke kommer en gentagelse af dette, ellers vil vi ikke have brug for samarbejde med nogen, nogen koalition eller noget land.«

Putin sagde, at han og Hollande enedes om yderligere militært samarbejde og sagde, at de ville »udveksle informationer om, hvilke territorier, der er besat af den sunde del af oppositionen snarere end terrorister, og vil undgå luftangreb imod dem.«

Hollande sagde, at nedskydningen af det russiske fly satte fokus på behovet for, at lande koordinerer deres militære aktiviteter tættere for at undgå en eventuel gentagelse af det, han kaldte for en »beklagelig hændelse«. Han opfordrede igen til en »deeskalering« af spændingerne mellem Moskva og Ankara.

Mødet mellem Hollande og Putin sprængte det amerikanske, geopolitiske spil om Syrien bort, siger russiske eksperter

27. november 2015 – Den Obama-assisterede, tyrkiske nedskydning af et russisk bombefly med det formål at skabe en geopolitisk krise og underminere den russiske indsats for at eliminere ISIS-terroristerne fik et solidt grundstød af mødet i Kreml mellem den russiske præsident Putin og hans franske

modpart, præsident Hollande, den 26. nov., sagde nogle russiske sikkerhedseksperter.

Præsidenten for Akademiet for Geopolitiske Spørgsmål, Konstantin Sivkov, der har base i Moskva, sagde i dag til Sputnik: »For første gang i lang tid gik en politiker, der er kontrolleret af USA, op imod amerikansk geopolitik ... Hollande er skrap og tilsidesætter amerikanske interesser i processen. Ved at promovere bånd med Rusland skaber den franske præsident 'sprækker i NATO's ånd' og opsplitter grundlæggende set den amerikansk ledede koalition. Dette er et alvorligt slag mod amerikansk geopolitik.« Sivkov sagde, at han mener, at mødet kunne føre til reel militær og teknologisk samarbejde mellem Rusland og de vestlige styrker, der er engageret i kampen mod ISIL, rapporterer Sputnik.

Under en rundbordsdiskussion, der afholdtes af Rossiya Segodnya Internationale Informationsagentur i Moskva i dag, beskrev en anden sikkerhedsekspert, Dmitry Suslov, vicedirektør for forskningspolitik, politik for udenrigsråd og forsvarspolitik, aftalen mellem Putin og Hollande som et »kolossalt gennembrud og en kolossal succes«, rapporterede Sputnik. »Det lykkedes os at nå frem til en aftale med Hollande inden for de områder, hvor det ikke lykkedes os med Obama«, bemærkede den politiske analytiker, iflg. Sputnik. Ifølge samme Sputnik-rapportering sagde Suslov, at Hollandes besøg i Moskva også »har gjort en ende på forsøg på at konsolidere den amerikansk ledede koalition imod Rusland og på at ekskludere enhver kontakt mellem Rusland og den vestlige koalition omkring aktiviteter i Syrien«.

Krigsfaren: Putin og Hollande mødes i Moskva

**– Aftale om koordinering –
Går efter oliesmugling m.m.
– Obama på sidelinjen;
afsløret**

27. november 2015 – Den franske præsident François Hollande og den russiske præsident Vladimir Putin mødtes i Moskva i går, efter Hollandes møde med sine tyske, italienske og amerikanske modparter de foregående dage. For Hollande er det en dramatisk kontrast til hans besøg i Det Hvide Hus den 24. nov. – den dag, tyrkerne nedskød det russiske bombefly – med Obama, der fordømte Rusland som en isoleret taber, og så Hollandes møde med Putin i går, hvor de sammen indgik en fælles forpligtelse om at nedkæmpe terrorisme.

Husk Obamas nøjagtige vilde ord den 24. nov. under Obama-Hollande pressebriefingen: »Rusland er netop nu en koalition for to – Iran og Rusland – der støtter Assad ... Rusland er marginaliseret.«

I går kom Putin og Hollande med erklæringer efter deres møde og tog dernæst imod journalisternes spørgsmål.

Putin sagde, at de var »enedes om at optrappe vores fælles indsats inden for antiterrorismen, at forbedre udvekslingen af operationelle informationer i kampen mod terrorisme og etablere konstruktivt arbejde mellem vore militæreksperter for at undgå overlappende handlinger og for at fokusere vores indsats på at sikre, at vores arbejde med at bekæmpe terrorisme er mere effektivt og undgå alle luftangreb imod territorier og bevæbnede styrker, der selv bekæmper

terrorister.« Han gav også udtryk for sin overbevisning om, at en politisk afgørelse i Syrien kunne findes, efter at terrorismen var udslettet.

Hollande understregede, at enhed er afgørende, men ikke nok. Der må også være handling. Nationer må tage ansvar, som Frankrig gør med udstationeringen af Charles de Gaulle hangarskibet. Han understregede også betydningen af en overgangsproces i Syrien, og denne understregning er stort set på linje med Wien-dokumentet, men han tilføjede, at »det er unødvendigt at sige, at Assad ikke har nogen rolle at spille i sit lands fremtid«. På trods af dette er det, for at overgangen kan lykkes, »bydende nødvendigt, at Rusland spiller hovedrollen, en af hovedrollerne, i denne proces.« Med hensyn til detaljerne i det fransk-russiske samarbejde sagde Hollande, at de var enedes om tre punkter: 1) optrappet efterretningssamarbejde; 2) koordinering af intensiverede angreb mod ISIS; og 3) at koncentrere disse angreb mod ISIS og terroristgrupper.

Som svar på spørgsmål langede Putin igen hårdt ud efter oliesmuglingen fra ISIS-kontrolleret territorium og ind i Tyrkiet. Han påpegede, at, under G20-topmødet i Tyrkiet kun få dage før nedskydningen, havde han vist de andre G20-ledere fotos taget fra russiske fly af kolonner af olielastbiler, der strakte sig ud i horisonten.

»Olie leveres fra territorier, der kontrolleres af terrorister i Syrien, på industriel skala. Det kommer fra disse territorier, ikke andre steder fra«, sagde Putin. »Vi kan oppefra se, hvor disse lastbiler er på vej hen. De kører mod Tyrkiet, dag og nat. Jeg kan formode, at Tyrkiets topledere ikke er klar over dette. Det ville være vanskeligt at tro på, men det er teoretisk muligt. Det betyder imidlertid ikke, at de tyrkiske myndigheder ikke bør afskære disse illegale transaktioner.« Og hvis Tyrkiet destruerer al denne olie, som den tyrkiske præsident RecepTayyip Erdogan påstår, »så kan vi ikke se nogen røg eller flammer« fra det.

Putin rejste også spørgsmålet: hvilket formål tjener Forståelsesmemoet fra 20. oktober mellem Rusland og USA, hvis USA ikke udelukker sådanne hændelser som angrebet på det russiske fly den 24. nov.?

»Vi udveksler information med dem, men nu er vi meget bekymrede for arten af denne udveksling og resultaterne af dette samarbejde«, sagde han. »Hør her, vi informerede vore amerikanske partnere i forvejen om, hvornår vore piloter skulle i aktion og hvor, og i hvilke luftkorridorer. Den amerikanske side, der leder koalitionen, som Tyrkiet er en del af, kendte til sted og tid for vores operation. Og dette er præcist, hvor vi blev angrebet.« Det spørgsmål, der opstår, er derfor, »hvorfors gav vi amerikanerne denne information? Enten har de ikke kontrol med, hvad deres allierede foretager sig, eller også giver de denne information ud kritikløst, uden at forstå implikationerne.«

**International LaRouchePAC
Fredags-webcast
den 27. november 2015:
LaRouche: »Med mindre, og
indtil, Obama smides ud,
står verden på en knivsæg til**

atomkrig.

Strategisk analyse med Jeff Steinberg m. fl.

Lyndon LaRouche har hele vejen utvetydigt sagt, at med mindre, og indtil, Obama smides ud, står verden på en knivsæg til atomkrig. Spøgelset af denne fare sås skarpt i tirsdags med Tyrkiets nedskydning af et russisk fly, der var engageret i bombetogt nær den tyrkisk-syriske grænse. LaRouche kom omgående med en offentlig erklæring, der sagde, »Obama har organiseret en krigshandling, og således sat USA, såvel som resten af menneskeheden, i fare«. Han sagde, at det »var et overlagt forsøg fra Obamas side på at fremtvinge generel krig«. Engelsk udskrift.

MEGAN BEETS: Good evening. It's November 27, 2015. My name is Megan Beets, and I'd like to welcome all of you to our regular Friday evening broadcast here at LaRouche PAC. I'm joined in the studio tonight by Jason Ross and I'm also joined, via video, by Jeffrey Steinberg. Now in discussions earlier this week, Mr. LaRouche made it very, very clear that the key issue facing all of us, is whether the people of the United States, in particular, both the people in positions of leadership, such as the Congress, but also the population in general, have the guts to stop compromising with Obama, to tell the truth, and to throw him out. Now, what we've seen shaping up over the past weeks is a very dramatically and a very rapidly shifting world strategic situation, including

ongoing Russian military intervention into Syria; also including

the recent wave of terrorist attacks, such as the bombing of the

Russian plane over Egypt, and of course, the terrorist attacks which occurred just two weeks ago in Paris, which was followed by

a shift in dynamic among world leaders, away from the failed Obama policy, and toward a broader collaboration with the Russians to defeat ISIS.

However, throughout all of this, Mr. LaRouche has been unequivocal that unless, and until you get Obama out of the U.S.

presidency, the world stands on a razor's edge of thermonuclear war.

Now the spectre of that danger arose sharply this Tuesday, with the Turkish shooting down of a Russian plane which was involved in operations near the Turkish-Syria border. And Mr. LaRouche immediately issued a statement, a public statement, which said that "Obama has organized an act of war, and thus endangered the United States, as well as all humanity." He said

that it "was a deliberate attempt by Obama to force general warfare."

Now, this act by Turkey and by Obama, and the aftermath, has catalyzed a very significant change in the world global dynamic,

which we're seeing manifest, for example, in Europe, among other

places. This shift is also the subject of tonight's institutional

question, which makes reference to the ongoing talks in Vienna,

which are aimed at resolving the situation in Syria. The question

reads as follows:

“Mr. LaRouche, please give us your view of how Russia and Turkey can move once again to collaborate to save Syria under the

Vienna process?” So now I’m going to turn it over to Jeff to give

Mr. LaRouche’s response to that question, as well as an elaboration of the general strategic picture.

JEFFREY STEINBERG: Thank you, Megan. Can you hear me there?

Well I think that the starting point must be to tell the truth as

we know it about the events of last Tuesday. It was immediately

understood by leading political and military circles in the United States, in Europe, and most emphatically in Russia, that

the action that was undertaken by the Turkish in shooting down that Russian SU-24 over a border area on the Turkey-Syria border

right along the Mediterranean coast, that this was something that

1) was order top down in Turkey from President Erdogan, and 2) Erdogan would never have undertaken such an action if he did not

have advance approval from Obama and the British.

So, for the Russians, this represented a major act of war,

and I can tell you that within the U.S. governing institutions,

there was a deep and profound split that reflected immediately in

actions that were diametrically opposite. Secretary of State John

Kerry, leading circles within the Pentagon all the way up to the

Joint Chiefs of Staff, immediately activated channels with Russia, knowing full well that there was a very real prospect that Russia would retaliate immediately after this unwarranted military provocation. And so, you have one element of the U.S.

command that is not under British control, that moved immediately to at least temporarily forestall a situation that was potentially moments away from a general war between NATO and Russia. And as we've been saying, as Mr. LaRouche has been warning since virtually the beginning of the Obama presidency, any such war between NATO and Russia would very rapidly devolve into a thermonuclear war, in which the overwhelming majority of humankind would likely not survive.

So you had actions. There was red phone line communications activated immediately, between those elements in the U.S. Command that were not on the British line, and top Russian officials. And the first objective was simply to secure a commitment that the situation would not immediately go to a hot war. In other words, this was the most dangerous situation since, and probably more so, than even the Cuban Missile crisis. Because in the Cuban missile crisis, there was no shoot down of an American or a Soviet ship or a plane.

On the other hand, President Obama, who was closer to Erdogan than virtually any foreign leader, perhaps with the sole exception of David Cameron in Britain, immediately got on the phone with Erdogan and then issued public statements certifying that, in his mind, Turkey acted perfectly within their sovereign rights to shoot down a plane flying over its territory. Now, never mind the fact that there are serious questions and disputes of whether that plane, that Russian plane, actually ever even entered Turkish airspace. The fact is that, if it passed through Turkish air space at all, number one, there was

never any intent—and nobody in Turkey even claimed there was any intent on the part of the Russians—to carry out any kind of military action or provocation against Turkey. And secondly, even after the first 24 hours following the shoot-down, the Turks were even acknowledging that that plane, if it ever in fact crossed into Turkish territory, was there only for a matter of brief seconds, and no longer. Now that also tells you that to shoot down that plane, was a premeditated, pre-determined decision. There was not enough time for the Turkish air force to consult up the chain of command all the way to President Erdogan, and to then get response orders back, and to fire at the Russian plane – all within a matter of a timeframe that at most has been characterized as 17 seconds. So, again, it was a premeditated act of war; and Erdogan on his own never would have undertaken that. It was done in conjunction with both Obama and the British; and therefore, the responsibility lies there. Now, let's again visit what the immediate context was of this incident. It occurred last Tuesday at a point that French President Hollande was in Washington to attempt to organize President Obama to join a trilateral military alliance of France, Russia, and the United States, to wipe out the threat of ISIS and Nusra, and all allied organizations inside Syria and inside Iraq primarily. And so, the events that took place just as Obama and Hollande were sitting down, hijacked the agenda of that

discussion. All you have to do is read the transcript, or even better, watch the video of the press conference that took place

later that same day between Obama and Hollande; and you'll see towards the end, Obama launching into a typical Obama tirade against Putin and against Russia. Obama was lying pathologically

in saying that the United States is leading a coalition of over

60 countries, and that Russia, when it comes to fighting against

the Islamic State is "the outlier"; and it went on from there.

So, statements soon after that, again from the White House, fully

endorsed and adopted the Turkish line on what happened.

So, here you've got a situation where an act of war, an act of military aggression took place, carried out by Turkey – a NATO member – and was done with the full at least tacit backing

of the President of the United States, with the full support of

the British. How close do you have to get to provoking thermonuclear war before enough people in Congress and in the American population wake up and recognize that Lyndon LaRouche has been right for years in warning about the menace that President Obama represents if he's allowed to continue to remain

in office? We're down to the final 14 or so months of his Presidency, but you can see the kind of developments that can occur on literally a moment's notice. And so, there is no option

any longer other than removing the President from office by Constitutional means immediately. That means that the leading members of Congress and at least leading elements within the American population have got to finally wake up to strategic reality.

Now, to put an added punctuation mark on the situation,

let's not forget that there was another major series of provocations directed against Russia over the same recent timeframe of the last week. You had the Right Sector, the neo-Nazi apparatus in Ukraine, that is openly backed and promoted by the Obama administration principally through Victoria Nuland, the Assistant Secretary of State for European and Eurasian Affairs, who carried out a bombing campaign against the power grid of Crimea; and has effectively shut off almost all power to the entire Crimean peninsula. When Russian repair units attempted to get to the sites to re-establish the power links, they were fired on by Right Sector militias; and to make matters even worse, at the end of last week, it was announced by Nuland's pet prime minister, Yatsenyuk, that henceforth all Russian flights over Ukrainian airspace were cancelled. Now, that's tantamount to a threat of yet a second country, a major ally of the US and the British, threatening to carry out unprovoked strikes against Russian aircraft flying over Ukrainian airspace. So, you've got a clear pattern here. You have – as Megan indicated – a phase shift with the series of ISIS terrorist attacks over the last several weeks, that began with the bombing of the Russian Metro Jet over the Sinai; followed with a series of suicide bombings on the southern portions of Beirut in Lebanon, targetting the Shi'ite area of that city. And then the Paris attacks. The world was energized to finally launch an all-out serious campaign against the Islamic State. Russia escalated the bombing campaign against the Islamic State and knocked out an estimated 1000 of the tanker trucks that have

been

smuggling oil from the ISIS-controlled areas of northern Syria into Turkey, where they've been sold on the black market; and these funds have been fueling the operations of the Islamic State.

At the G-20 summit meeting that ironically took place in Turkey just days before the Turkish air force shot down the Russian SU-24, President Putin made very clear that Russia has aerial photographs showing lengthy caravans of these oil tanker

trucks crossing the border into Turkey from northern Syria; and

furthermore, he said he has the names of financial agents in 40

countries, including a number of the G-20 member countries, that

are involved in financing the Islamic State through black market

cooperation. So, the case is unambiguous. If you wanted to attribute narrow motives, you could say that Erdogan was furious

at the Russians for bombing these Turkish smuggling trucks, since

we know that the funds generated on the Turkish side from this black market activity largely go into the coffers of the ruling

AKP Party. We know that the son of President Erdogan is himself

one of the major people involved in this black market operation.

But in a very real sense, that's a much too narrow understanding of what happened here. It eliminates the crucial question, which is that Obama and the British were behind this,

and it was an attempt on a much grander scale to not just simply

sabotage the Vienna initiatives; but it was an attempt to

trigger

a potential world war. And for that crime alone, despite the fact

that there is a long list of Constitutional violations and other

crimes committed by this President, for that reason alone he must

be immediately removed from office. And therefore, every person

listening to this broadcast, all of your friends, all of your neighbors, all of your political associates, your co-workers, are

going to have to do some serious soul searching; because we came

inches away from world war last Tuesday morning, with the Turkish

actions. And it was only a matter of intervention, but particularly restraint on the part of Russian President Putin and

the Russian military that averted that. There is still clearly an

option, and lessons to be learned from this provocation, that could and must lead to reaching an agreement in Vienna to end the

five-year war and tragedy in Syria. But that must start with the

kind of blunt truth which we have been discussing here over the

last few minutes; and it cannot go forward so long as President

Obama remains in office. So, there are urgent issues that must be

taken up by the Congress and by the American people, if we are going to avert a war; because I can assure you, if those critical

actions are not taken in the immediate days ahead, then the chances that there will be {another} incident; {another}

provocation, whether by Ukraine, whether by Erdogan and the Turks, whether by ISIS, and if actions aren't taken to solve the problem at its roots, we will be staring at the prospect of world war in the immediate days, perhaps hours ahead.

BEETS: Okay, thank you very much, Jeff. Now, upcoming this Monday, November 30th, we have the beginning of a two-week long genocidal COP21 depopulation climate conference, which is occurring in Paris, and despite the actual danger to humanity which Jeff just outlined in detail, and especially in the wake of the terrorist attacks in Paris just two weeks ago, this absolutely insane conference is going ahead as scheduled, to be attended by approximately 140 heads of state, along with thousands of other government, NGO, and other officials, notably Britain's Prince Charles, the dysfunctional and inbred son of Queen Elizabeth and her walking-dead husband, Prince Philip, will be one of the keynote speakers. Now, as we addressed in this webcast last week, if anyone involved had any morality, we would completely change the nature of the conference, to address the actual dangers and threats to humanity, such as the refugee crisis, the conditions of poverty around the world, and the lack of development that are actually threatening billions of people. So what I'd like to do now, is ask Jason to come to the podium to address this upcoming conference in the context of what Jeff just presented.

JASON ROSS: This is almost like the worst joke you could imagine, holding this conference in Paris. This conference which, starting in a few days – we've been opposing this, and we've got a leaflet, a resolution that we've been getting out on this, called, "We Say No to the Paris COP21 CO2 Reduction Scheme." I want to read the bookmarks of this, the bookends. It opens, "The conditions for life of billions of people depend upon rejecting the agenda being presented at the 2015 climate change conference to be held in Paris this December. The COP21 Paris initiative to adopt a legally-binding agreement to reduce CO2 emissions must be rejected on two grounds: the scientific reality, that mankind's activity, is {not} going to cause catastrophic climate change, and the very real lethal consequences of the CO2 reduction programs being demanded." It ends, that "Energy-intensive scientific, technological, and economic growth is essential to human existence. This can be measured by transitions to higher levels of energy-flux density per-capita and per-area. Such progress, growth, and development, is the universal right of man, and CO2 emissions are presently a vital part of that process for the overwhelming majority of the world's population. The adoption of a legally-binding CO2 reduction scheme at the COP21 conference in Paris will condemn billions of people to a lower quality of life, with higher death-rates, greater poverty, and no ability to exercise their inherent human right to participate in the

creation of a better condition for society as a whole. This is deeply immoral. For these reasons, the CO2 reduction scheme of the COP21 conference in Paris must be rejected.”

So on the grounds of the fakery of the science, and the very, very real human costs of trying to meet the CO2 reduction

goals, this can't go forward. However, obviously the push is there, the conference is going ahead despite the state of emergency currently in France, the terrorized population of Paris, changes in some of the agenda, but it's going ahead, and

as a matter of fact, this conference is getting a kick-start over

the weekend – today and the rest of the weekend – the Commonwealth Heads of Government meeting is taking place in Malta. So this is where all the members of the former British Empire, now called the British Commonwealth, get together to – as in this case – hear speeches from the Queen and others about

why they need to reduce CO2.

Prince Charles – who has been basically waiting for his mother to die for a half century to get a job – he said that the

terrorism that we're seeing, the conflicts that we're seeing, are

not because of conflict, not because of ISIS, not because of the

Brits and Saudi Arabia helping ISIS, instead, Prince Charles said, “In fact, there is very good evidence indeed that one of the major reasons for this horror in Syria was a drought that lasted for about 5 or 6 years, which meant that huge numbers of

people in the end had to leave the land.” This is the guy that they're asking to give the keynote address at the COP21

conference – a man whose understanding of Syria seems to be that

all of the conflict is because of a drought which was caused

by
climate change. It's insane, and it's knowingly evil on his
part.

So, what should be done instead, is re-purposing the
conference would be a good thing, you know, recycling what's
going to be done there. As Megan said, of course, addressing
the
refugee crisis, which is all over Europe at present, and
beyond

– that's worth discussing. Really, what's worth discussing is
a

solution to this whole problem, which would be excellent if
the

Congress were to release the 28 pages, put them in the record,
as

Senator Gravel did with the Pentagon Papers, to be able to
attack

the cause of this conflict at its source, which as Jeff went
through, as LaRouche has been stressing, is Obama, who by his
nature as a killer personality, has qualified himself to be
inserted into his role as President. That that is the cause of
the conflicts. Releasing the 28 pages, discussing how to
actually

shut down terrorism in the region, working {with} Russia on
this

– you know, Russia is serious about this – you know, that
would

be worth discussing.

And really, what would it mean to develop the world into the
Silk Road? You know, EIR released, about a year ago now, "The
New

Silk Road Becomes the World Landbridge." It's a 300 and –
almost

400 page report. It goes through in incredible detail, with
maps

and everything, what it would mean for China's One Belt One
Road

project, its New Silk Road project, to continue its extension into a worldwide paradigm of development. What would those projects look like? And this is a policy that the LaRouches have been promoting for decades, and Helga LaRouche in her visits to China is acknowledged as “the Silk Road Lady,” for her role in bringing this outlook into the current fruition that it’s finding. So what would it mean for the U.S. to join the Silk Road? What would it mean for us to get our act together? Well, we’ve been working on a report on this, in terms of what a U.S. recovery would look like, and there’s a lot of aspects to this. I mean, if you think about the kinds of projects that have, many, been on the books, and the kinds of projects that will drive us into the future, you recognize that it would not be very difficult to create millions of jobs in a very short period of time – meaningful, productive jobs – that lay the groundwork for a durable new, more productive economy for the future. Doing that will require eliminating Wall Street, getting Glass-Steagall re-implemented, having those provisions back in place, shutting down Wall Street which we do not need. Gambling is not an essential part of economy. The productive process, science, creativity, the development of human beings and infrastructure – that is essential. Gambling is not. So with Wall Street out of the way, with federal financing, with federal credit made available, some of the projects are things that we’ve discussed quite a bit. Take, for example, the Bering Strait. Crossing the Bering Strait with a tunnel or a bridge, as engineers decide, would be a very key role, a very key project, to put the U.S. on the Silk Road, literally, making

it

possible to get from the West Coast of the U.S., into Eurasia, much more quickly than by sending a ship across the ocean, with

the added benefit that rail, or transportation corridors on land

overall, allow for the ability to develop regions along the way. Something that a ship crossing the ocean doesn't do.

Ships

don't create wealth, or the potential to create it, as they cross

the waters. Land connections do.

So the Bering Strait tunnel – that would be a key project.

Overall, transportation has a tremendous way to go in the U.S.

You know, China, which is a nation very similar in size to the United States, currently has 11,000 miles of high-speed rail, with plans to have 30,000 by 2020, and they'll do it – they do what they say. In contrast, we have under 500 miles of high-speed

rail, and that's being very generous in counting the Acela service as high-speed. What we should have is 42,000 miles of electrified, decent rail in the United States, bringing down the

costs of transportation, and of production throughout the nation,

making it more possible to move intermediate goods from place to

place, to move people, to move products in a way that will have a

tremendous savings in time, and in energy costs.

Currently over half of rail-freight in the U.S. is coal. You know, in a nuclear economy we obviously wouldn't need so much coal, but it also goes to show how little else is being done with

the system as it is, and maybe some idea of what it could be like

in the future.

Along with the development of the basics which we naturally think of – things like transportation, rail, repairing roadways, power plants, water systems, which I'll get into in a moment – the other aspect is cities. Now, India has committed itself to building scores of new cities across the country. Russia has created science cities. The United States – imagine the potential, not to keep adding more and more sprawl to the outsides of our current cities, but developing legitimately new cities, actual cities, planned in a sensible way, with part of a transportation backbone underlying it, with infrastructure that's needed, canals and aqueducts as necessary, water, power, that sort of thing. But then also where the cities and where life is oriented around the most key of economic processes – the creation of wealth by improving the productive powers of labor, by the cultural role that can be played by a city. So in addition to the ability to move goods and people easily, the density you find in a real city, where different members of the household can do their various things that anyone having an hour and a half commute can't, you also have the other role of the city itself as a social institution. So, in a very interesting article that LaRouche wrote some decades ago, in a program for the development of Africa, he discusses the central role of the city, and the presence of a research and educational complex, a pedagogical museum where people, kids, their parents, etc. would be able to step themselves through how discoveries had been made in the past in a hands-on way, doing experiments, themselves witnessing and understanding very directly how humanity has gotten where it

is,
making it possible to have workers able to master new
technologies, and scientists able to reflect on what science
has
done in the past, to create the new discoveries needed in the
future.

This sort of educational center of the city will be more
than a museum retailing the past; it will be more than looking
backwards. LaRouche wrote that to give vitality and direction
to
the process, the educational zone of a new city must be
engaged
in some aspect of scientific research which is itself of world
importance. He says that "a modern nation has achieved true
sovereignty in spirit, only if it achieves excellence in some
important aspect of advancement of human knowledge generally.

A
people which can point to several institutions of its own
nation,
and can identify several important contributions to human
knowledge associated with such institutions, is a people which
knows that its children are capable of equalling in importance
to
humanity, the children of any other nation. To teach science
is
to teach the principles of discovery."

So, with cities, with this as an included basis, cities of
finite size (no more than one or two million people), with
the
development made potential by rail, by water, by developing
fusion power on a crash basis, and implementing the
already-discovered abilities which have been improved on
building
nuclear fission plants, we'll be able to dramatically increase
the power, electrical power, available in the nation; to power
transportation; to power manufacturing. And to do all of this,
we're also going to need revival of machine tools themselves.

Now, machine tools – now not everyone's actually seen one of these in person. These are things like lathes, like mills, shapers – these are the devices that make everything that's required, that create metal, that shape metal to do machining.

To

the extent that you are able to innovate in this area, as has been done with new technologies over the decades – like electric

discharge machining around the time of the Apollo program, or electron-beam welding; or the more recent developments of laser

and plasma cutting, and the ability for these computer-controlled

machine tools to create things that would have taken ten times longer in earlier eras: to the extent that this technology improves, and to the extent that purchases are made, and as part

of an industrialization, the capital stock is increasingly of newer, and more productive machine tools, the entire economy sees

the benefits from them, by making easier, reducing the cost, of

all other production.

So, this machine tool principle is, in the small, an image of what it means to take discoveries and then implement them into

an economy, for new thought, new engineering, or scientific idea,

to become manifest in the economy. And this is a field that needs

motion on. As I said earlier, power; fusion research, which has

been starved of funding deliberately for decades, preventing the

kind of breakthroughs that would make power, as has been said, too cheap to meter – or even if not that cheap, remarkably abundant power able to bring the next generation of production

technologies into play. To transform our relationship with raw materials, and with reshaping those materials. Things like the plasma torch.

So, in this kind of economy, we can then re-approach such subjects as water. California is in what's called a water crisis,

despite being right next to the Pacific Ocean. Why do we not have

the power and the plants in place to be able to desalinate? To at

least provide for much of the needs in California? Why have we not done more research on how weather actually functions?

You know, one of the ironies of the global warming alarmists, hysterics, whatever you want to call them, is that this supposedly scientific outlook is actually stifling science.

Hypotheses about what's causing climate change over time, hypotheses about how cosmic radiation coming from our Galaxy, or

even beyond, plays a role in creating the cloud condensation nuclei to form clouds, to effect precipitation, to change the albedo, the reflectants of the Earth, and therefore its temperature – that's real science that's being held back by the

global warming mafia, who reject this kind of approach because it

doesn't come to the conclusion that they want: namely, that human-made CO₂ is {the} determining factor in global climate. It's just not true.

So, as was said in that resolution I read at the beginning, and as is covered in this other EIR special report, "Global Warming Scare is Population Reduction, Not Science," the science

is clear. We are not causing catastrophic warming of the planet.

Mankind is not a virus destroying the Earth. What is destroying

the planet is oligarchism; the outlook that human beings are a disease, the anti-growth and enforced poverty promoted by the City of London, by Wall Street, by that system which has to be removed. In its place, as far as an actual concept of humanity,

let me read another quote from LaRouche here. He says, "Every infant born in any part of the world has the potential for development of his or her mental powers to the level sufficient

for adult competence in use of modern technology." And this also

means real technology, not iPhones. "That child can achieve at least an approximation for practice of the highest levels of productive powers of labor in the world generally today. It is that potential development which is the only source of wealth."

Let's remember that; the source of wealth, the increasing of the

productive powers of labor, as Hamilton put it, lies in that ability for human beings creatively to develop new understandings

about nature, and thereby reform the economy in an entire way.

That's real economic science, and with that approach, the programs that are needed, the development projects which we can

implement, the jobs that will create; this can all follow from an

outlook of what economics truly is, and breaking free from the false ideas about it which have been promoted by Wall Street and

which have affected, unfortunately, a very great number of our fellow citizens.

BEETS: Thanks, Jason. Two days ago, on Wednesday of this week, we celebrated the 100th anniversary of Einstein's publication of his paper on general relativity. Now, LaRouche has

reiterated many times in the recent period that Einstein was the only true scientist in the 20th Century; someone who held out against the corruption in thinking that was ushered in 1900 by Bertrand Russell. And someone who was attacked and isolated for his commitment to the paradigm of thinking which represents the actual human mind; the paradigm which was responsible for all of human progress up to this point. So, what I'd like to do is ask Jason to come back to the podium and ask him this question: Given the task ahead of us today to rebuild society, rebuild civilization, and to create a new paradigm for mankind, I'd like to ask Jason to give us a sense of the importance of Einstein's work and his commitment.

ROSS: Sure. I think what Einstein accomplished represents a key concept under which science can be understood; that of metaphor. LaRouche has repeatedly stressed the importance of metaphor as the key to science; meaning the development of language in such a way that you express a new scientific truth in a way that could not even have been stated in the preceding language. It's not something mathematical; it's not a formula or an expression. Discoveries in their true form can't be. After the fact, you might be able to write them down; but what makes them a discovery is an overthrowing of the past, the development of a new basis for thinking incompatible with what came before. That's

the kernel of what a discovery is. None of these thoughts are really eternal; what is, is that process of developing new ones.

Which is the incredible error in science education today, based

upon understanding how to apply the fruits of discovery to specific problems; but not going through how they were developed.

So, 100 years ago, 1915, Einstein successfully expanded his special theory of relativity, which he had developed in 1905, into a more general form; making it the general theory of relativity. So, I do want to say a bit about what Einstein did; I

think it would be wrong not to; and then get into what it would

mean for us today, what's the relevance. Einstein's not just someone to idolize, or say, "Wow, he was a real genius."

Figure

out what he did.

So, going back ten years earlier to 1905 – 110 years ago – Einstein, in his what's now called special theory of relativity,

changed the basis on which scientific thought was based. At that

time, the prevailing view was of a Newtonian outlook to space and

time. Isaac Newton had said that space and time were independent

of things within them; space is space, within it, things exist and take place, or occur in different relations to each other.

According to Newton, time flows on its own, without reference to

the things in it; they take place over time, but time is an independent existence.

Well, Einstein tore that apart in 1905; in some ways with rather simple thoughts. For example, he demonstrated that the concept of simultaneity does not exist; that depending on who

it is that you ask, and their motion with respect to two events that are occurring, that observer might say yes they occurred at the same time. Meaning the light from those two events reaching them, to make a determination which one occurred first, or second, or whether they occurred simultaneously, depending on the motion of an observer, they might appear to occur at the same time or not.

He gave the example of someone on a train witnessing two lightning bolts, versus someone on the ground witnessing two lightning bolts. To someone on the ground, two lightning bolts occurring at equal distances in either direction, the light will come and reach the person at the same time. To someone on a train, who is at the middle of that platform right when the bolts occur, at the same time according to the person on the platform, because of the train's motion, they're going to see this bolt before the other one. Who's right? What does it really mean to say "at the same time"? Because all the laws of nature work the same, whether you're standing still supposedly, or you're in constant motion, there's no way to say who's right; what the right time should be. And the idea of having a universality of simultaneity, to say "at this moment in the universe" disappears, and it becomes relative to the observer.

What does that mean? It means that time itself no longer exists as a basis for thought in the way that it had before. There's still time, but it's no longer an untouchable

permanence;

the same thing is the case for space. Where space and time are skewed, and distances have to take place or be considered in space-time, rather than in only one or the other. So, by then, by

1905 in his special theory of relativity, Einstein had replaced

the concepts of space and time as a basis for physics with something physical; light's motion. In this way, he was implementing the revolutions in physics that Riemann said would

take place; that our understanding of geometry would take place

not by looking at geometry, but by an understanding of those binding forces of nature which give rise to what is then observed. A bent space; a curved space; a skewed space.

With his general theory of relativity in 1915, Einstein went beyond frames of reference which are either at rest with respect

to each other or in uniform motion; and he considered acceleration. He considered the fact that there is a relativistic

equivalence between somebody in a room where they feel the floor

pushing up against their feet, or their feet pushing down against

the floor, that without reference to what's outside that room, they might be sitting on the Earth, or they might be out in space, where the top of the building is attached to a rope which

is being pulled at an accelerating rate, constantly pulling the

building up against their feet. No experiment, nothing you could

do inside the room, would be able to distinguish the one from the

other. From this equivalence then, Einstein derived his

general

theory of relativity, by which not only motion, but gravitation

changes the shape of space and time.

This was a very, and still is, a very wild shocking idea.

Space and time were considered to be such fundamental things that

the possibility of them even being curved was rejected out of hand by people like Immanuel Kant, Isaac Newton, Bertrand Russell.

So, what Einstein was able to do, though, is demonstrate that he was right. Two quick examples. One was the orbit of Mercury. Every orbit, every planet, has a place that's farthest

from the Sun, and one where it's closest to the Sun. You draw the

line through them. That line for the orbit doesn't stay stationary. It actually moves over time. For Mercury that line moves a degree and a half every century. And based on calculations and gravity, as it was understood, people were able

to explain almost all of that change. There remained a very, very

small – about .01 degree per century – change in Mercury's orbit that no one had explained, but which Einstein was able to

explain with his theory.

Also his prediction about how light would bend going around large objects, was borne out in the experiments around the eclipse of 1919, in which photographs taken of stars near the eclipsed Sun – since the Sun was covered, you could actually see

stars near the Sun, which you can't ordinarily do in the daytime,

because you can't see anything – and comparing those same stars

when the Sun was not in the sky near them, showed again that

Einstein was right; that the path of light coming from the stars towards us was deformed, was shaped, by the presence of the Sun in the way.

So, these are the things that people are most familiar with about Einstein, things that are indisputably advances that he made. But there's more to him than that. I think that the great importance that LaRouche attributes to him in what Megan was bringing up about calling him the only scientist we had here in the Twentieth Century, the only one who stuck to science, lies elsewhere as well.

The other great work that Einstein had done was on the quantum. So in 1905, in addition to Special Relativity, he also wrote a paper to explain the photo-electric effect, and it was actually this that got him his Nobel Prize later. This expanded the theories of Planck in showing how light itself must come in pieces: that it's not purely a wave phenomenon; that there's something particle-like about it. Experiments, however, required light to also have wave-like properties, making it impossible in a simple way decide on this question. Is light a particle, or is light a wave? This is one of the difficulties of quantum physics.

What Einstein held out against was the interpretation by scientists in his day, led by Bohr, mainly, Neils Bohr the Dane, to say that science had reached a limit; that to ask why was really no longer admissible, and that in the quantum world, physics, instead of saying what nature is, is limited to

describing how nature appears. Against that Einstein – Einstein would not accept that. Einstein never accepted the idea that we had reached an end to the ability to know things, and that quantum theory as it was known at that time, was final, complete. Something that's never been true of, really, any theory in history. This is seen now with the ongoing difficulties around completing quantum theory, and also the anomalies in the fields of life and the potential for a higher understanding of these quantum processes in the fields of cognition. It's also seen in his own work, with the theory of gravitation; with the difficulties – I hope you've been watching the series of presentations our colleague Ben Deniston has been doing on the Galaxy on this website every other Wednesday – it's also seen in the difficulty in understanding the speed of rotation of galaxies. The basis for hypotheses that people make about dark matter now. A lot of what this can indicate is that we have simply reached the limits to the applicability of our physical theories, and need to go beyond them. That's not done mathematically by positing ways to keep our old laws, to explain the new phenomena, but it can require going beyond it. So, we don't have answers to these questions. We shouldn't fool ourselves into thinking that we do already have the answers to these questions. And the importance of Einstein for us today, is that of a successful discoverer who overthrew what had been thought, developed a higher theory to explain things, and was guided by an understanding of the role of the human mind in

developing new, successful concepts about nature. With that as a basis for how we relate to other human beings, with that as a basis for social relations, we can forge a much higher level of cooperation on this planet, and develop a culture that's really suitable for human beings that participate in it.

MEGAN BEETS: Thank you very much, Jason. With that, I'm going to bring our broadcast to a close. I would like to thank Jason for joining me, and Jeff for joining us via video, and I'd like to thank all of you for watching tonight. Please stay tuned to larouchepac.com. Good night.

EIR: Den virkelige krise: Det er krigen, ikke klimaet!

Helga Zepp-LaRouche, formand for det tyske, politiske parti BüSo (Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet), er den eneste, tyske leder, der har fremlagt løsningen: Tyskland må omgående trække sig ud af briternes og Obamas politik med regimeskift og krig og droppe den grønne dagsorden, til fordel for en total accept af den kinesisk anførte bevægelse for global opbygning gennem en Ny Silkevej. I denne ånd har Zepp-LaRouche helhjertet støttet opfordringen fra videnskabsfolkene Paul Dreissen og Joe D'Aleo om at forvandle topmødet i Paris til en

begivenhed til mobilisering til fordel for at redde flygtningene med en reel, økonomisk genopbygningsplan.

Download (PDF, Unknown)

Berlineravis fordømmer Obama

26. november 2015 – I sin faste spalte i Berlineravisen *Der Tagesspiegel*, angriber Stephan-Andreas Casdorff Obama for de netop forlængede sanktioner mod Rusland for at være det stik modsatte af en konstruktiv verdenspolitik. Obamas træk er kontrær til det presserende nødvendige behov for at få signaler om en øst-vest-afspænding (detente) og samarbejde med Rusland imod IS, skriver Casdorff og tilføjer, at russerne har bedre efterretninger om noget som helst, der finder sted i Syrien, end nogen anden, og at de ved, hvad de gør, til forskel fra de andre magter, der ikke ved, hvad de gør.

Firstjernet tysk NATO-general: Inkluder Rusland i enhver løsning

26. november 2015 – Den firstjernede general Egon Ramms var den højest rangerende, tyske NATO-general. I går gav han et

interview til *Rheinische Post online* (rp-online), hvor han kritiserede den tyrkiske flynedskydning, krævede, at man atter indkaldte til en samling i NATO-Rusland-rådet[1] og sagde, at, for at nedkæmpe ISIS, så har man brug for 100.000 tropper.

NATO-Rusland-rådet »må som en presserende nødvendighed genoplives. Hvis man vil træffe politiske diskussioner i Europa, må Rusland involveres. Russiske øjne er mere rettet mod Europa end mod Asien, selv om Vladimir Putin ikke altid vil indrømme det.«

Rusland har været partner med Syrien i årtier, har brug for en basis i Middelhavsområdet og »gennem den aktive involvering i den syriske konflikt kom Rusland tilbage på den politiske verdensscene. Vi må tale med Rusland. Uden Rusland findes der ingen løsning på det syriske problem.«

IS kan nedkæmpes militært, men »luftrangreb må integreres med landtropper for at bekæmpe IS fra vest til øst. Dernæst må man sikre, at der sker en genopbygning, sikre, at det civile samfund fungerer og stille muligheder til rådighed for folket. Til den første del og maksimalt i en overgangsperiode ville man behøve flere end 100.000 landtropper.«

Gernot Erler, den tyske regeringsperson, der er ansvarlig for Ruslandspolitikken, sagde ligeledes i et interview med *Neue Osnabrücker Zeitung*, at »NATO-Rusland-rådet omsider atter skal begynde at arbejde i fuldt omfang.«

Foto: Pensionerede firstjernede general Egon Ramms.

[1] Et råd mellem Nato og Rusland blev etableret i Rom i 2002. Romdeklarationen bygger på mål og principper fra Nato-Rusland aftalen "founding act" fra 1997 om fælles relationer, samarbejde og sikkerhed, som er grundlaget for forholdet.

Der er normalt møder i rådet en gang om måneden på ambassadørniveau, to gange om året på ministerniveau og en gang imellem på topmødeniveau, hvor stats- og regeringscheferne for Rusland og Nato-landene er til stede.

Nato med Anders Fogh Rasmussen i spidsen opsagde samarbejdet med Rusland i april 2014, til fordel for et tættere samarbejde med Ukraine.

Rusland: Alt samarbejde med Tyrkiet om forsvar er blevet stoppet

26. november 2015 – I en række af bevidst beherskede russiske svar på Tyrkiets nedskydning af et russisk militærfly og drab af russisk militærpersonel meddelte Rusland den 26. nov., at alt samarbejde med Tyrkiet om forsvar er blevet stoppet. Et regeringsmøde samme dag, præsideret af premierminister Medvedev, sagde, at en række økonomiske og finansielle restriktioner mod Tyrkiet vil blive meddelt inden for to dage.

POLITISK ORIENTERING

den 26. november 2015: Det er Obamas ansvar, at Tyrkiet skød et russisk fly ned over Syrien

Med formand Tom Gillesberg

Video:

Lyd:

Den russiske præsident Putin: Tyrkisk politik er islamisering

25. november 2015 – Den russiske præsident Vladimir Putin fortsatte sin skarpe fordømmelse af den tyrkiske regering efter det tyrkiske luftvåbens kampfly nedskød det russiske Su-24 bombefly. Efter at han i går anklagede tyrkerne for »at stikke en kniv i ryggen«, kom han her til morgen i bemærkninger, der er udskrevet på Kremls webside, med anklager om, at Tyrkiets politik i Syrien er islamisering.

»Problemet ligger ikke i den tragedie, vi var vidne til i går (SU-24-hændelsen), problemet stikker langt dybere«, sagde han til reportere. »Vi ser – og ikke kun vi, men jeg forsikrer jer for, at hele verden ser, at – at det nuværende lederskab i

Tyrkiet i en årrække har forfulgt en overløbet politik for opbakning til islamisering og en islamisering af landet.«

»Islam er en af verdens store religioner og en af Ruslands traditionelle religioner. Vi støtter islam og vil fortsat gøre det. Men problemet her er opbakning til mere radikale strømninger, der skaber et uheldigt miljø, der ikke er så åbenlyst ved første øjekast«, fortsatte han. »Efter det, der skete i går, kan vi ikke udelukke muligheden af yderligere hændelser. Hvis sådanne hændelser finder sted, må vi respondere på den ene eller anden måde. Vore borgere i Tyrkiet kunne stå over for betydelige risici, selvfølgelig, og Udenrigsministeriet er forpligtet til at sige dette.«

Den russiske premierminister Dmitri Medvedev var ligeledes barsk mht. konsekvenserne af nedskydningen for de russisk-tyrkiske relationer:

»De tyrkiske myndigheders hensynsløse handling med nedskydningen af det russiske fly har ført til tre konsekvenser. Den første er den farlige forværring af relationerne mellem Rusland og NATO, som ingen interesser kan retfærdiggøre, inklusive beskyttelse af statsgrænser«, sagde Medvedev. »Tyrkiets handlinger gør det grundlæggende set klart, at landet beskytter ISIL. Det er næppe overraskende i betragtning af rapporterne om, at visse tyrkiske regeringspersoner har særlige interesser i det faktum, at billige olieforsyninger kommer fra Islamisk Stat«, fortsatte Medvedev. »Og for det tredje, undermineringen af langvarige, venligtsindede relationer mellem Rusland og Tyrkiet, inklusive de økonomiske og humanitære sfærer. Det vil blive vanskeligt at kompensere for denne skade, og dens umiddelbare konsekvenser kunne blive til afvisning af en række vigtige fællesprojekter og tabet af tyrkiske selskabers position på det russiske marked«, sagde Medvedev.

Ruslands ambassadør til NATO, Alexander Grushko, sagde, at gårsdagens NATO-møde kunne have været et »sandhedens øjeblik«,

men at øjeblikket ikke indtraf. »Erklæringen fra NATO's generalsekretær indeholder ikke så meget som en tøddel fordømmelse af det tyrkiske angreb på et russisk krigsfly, der ikke udgjorde nogen trussel mod Tyrkiets sikkerhed, og som fløj i syrisk luftrum«, sagde han. »Der blev ikke udtalt noget ord til sympati eller beklagelse i forbindelse med russiske piloters død under tjeneste for at bekæmpe terrorisme. Men den påpegede imidlertid endnu engang russiske luftstyrkers angivelige farlige militære aktivitet«, tilføjede han.

»Ankara har essentielt set opnået sit formål – ved at dække sig bag den nok som bekendte allierede solidaritet, tvang det alliancen til at undskylde dets ulovlige handling, der ikke alene underminerer den fælles indsats for bekæmpelse af Islamisk Stat/forbudt i Rusland, men skabte også risici for sikkerheden for de lande, der har allierede forpligtelser sammen med Tyrkiet«, fortsatte han. »Dette har endnu engang bekræftet, at NATO ikke ledes af principper, som dets medlemmer holder så meget af at spekulere i, men af sådanne, der tjener den politiske hensigtsmæssighed. Og denne kendsgerning kan næppe forklædes under udadtil politiske korrekte appeller om 'selvbesindelse og deeskalering'«, sagde NATO-ambassadøren. Grushko påpegede, at det var NATO, der afbrød den militære kontakt til Rusland, og at NATO intet har gjort for at genoprette disse kontakter.

Foto: Den russiske præsident Putin siger, Tyrkiets »forræderiske kniv i ryggen« er uforklarligt.

Tyskland: Tyrkiet er uberegnelig

25. november 2015 – Den tyske vicekansler, Sigmar Gabriel, har udtrykt sin bekymring over Tyrkiets nedskydning af et russisk militærfly og sagde i Berlin i går: »For det første viser denne hændelse, at vi her har med en spiller at gøre, der, iflg. erklæringer fra forskellige steder i regionen, er uberegnelig: det er Tyrkiet, og således ikke russerne.«

Gabriel tilføjede: »Det faktum, at russerne nu udløser konfrontationen gennem en krænkelse af luftrummet, må ikke få os til at glemme, at også Tyrkiet spiller en vanskelig rolle i denne konflikt.« Han sagde, at han ikke ville udelukke, at planen om en anti-IS-koalition, der inkluderede Rusland, er blevet beskadiget. Samme bekymring gav også udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier udtryk for, da han i går aftes sagde, at »man må frygte, at den lille spire af håb om en diplomatisk løsning nu er blevet knust.«

Formanden for Sikkerhedskonferencen i München, Wolfgang Ischinger, sagde, at hændelsen atter engang viser, at der ikke er nogen koordinering af alle skridt imod IS. Det, der skete i går, kunne forventes før eller senere, sagde han, og krævede intensiveret direkte kommunikation mellem NATO og Rusland for at deeskalere situationen.

Mere kritiske over for Tyrkiet var bemærkningerne fra Harald Kujat, tidl. generalinspektør for de tyske bevæbnede styrker, der i et interview til Bremen Radio her til morgen sagde, at selv om der stadig henstod mange ubesvarede spørgsmål om denne hændelse, så viste de optagelser, der allerede var tilgængelige, klart, at der aldrig var noget angreb på Tyrkiet, og at nedskydningen af flyet derfor var »unødvendigt og kunne have været undgået«. Affæren gør blot situationen langt mere kompliceret, end den allerede er, tilføjede Kujat

og opfordrede kraftigt til direkte kommunikation i samme øjenhøjde mellem USA og Rusland, inklusive genindkaldelse af NATO-Ruslandsrådet.

Foto: Tysklands udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier: »Man må frygte, at den lille spire af håb om en diplomatisk løsning nu er blevet knust.«

Ruslands udenrigsminister Lavrov: Godkendte USA på forhånd Tyrkiets handling?

25. november 2015 – Den amerikanske udenrigsminister John Kerry kondolerede på USA's vegne over for den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov over telefon i dag, iflg. en erklæring udgivet af USA's Udenrigsministerium. Forud for telefonopringningen sagde Lavrov til reportere i Moskva, at Rusland ved, at USA altid af sine koalitions partnere i Syrien kræver, at brug af amerikanske kampfly koordineres med USA. Han påpegede således, iflg. TASS, den mulighed, at de tyrkiske myndigheder havde diskuteret deres beslutning om at beordre deres krigsfly i luften til at nedskyde det russiske fly med USA.

»Nogle medlemmer af koalitionen, inklusive dem, der leverer deres kampfly til angreb mod Irak og Syrien, har betroet os, at de involverede fly var af amerikansk fabrikat, og amerikanerne kræver normalt en tilladelse fra USA til sådanne

operationer«, sagde Lavrov. »Så vidt jeg forstår, blev vores fly skudt ned af et amerikansk fremstillet F-16-fly. Vi ved endnu ikke, om USA's krav gælder for Tyrkiet, og hvis det gør, ville jeg gerne vide, om Tyrkiet har spurgt USA om lov til at sende sine fly af sted på en kampmission og nedskyde et fly, selv om dette sandsynligvis er identificeret, over syrisk territorium.«

Lavrov mindede Kerry om, at, under bestemmelserne i Forståelsesmemorandaet (MOU) om dekonfliktion tager USA direkte ansvaret for de såkaldte koalitionspartners handlinger, og det omfatter Tyrkiet. Lavrov bemærkede ligeledes, at Tyrkiet og Rusland, uafhængigt af MOU'et, etablerede en 'hot line' telefonforbindelse, men at der ikke var nogen indsats fra nogen tyrkisk regeringsperson for at bruge denne linje til at afværge nedskydningen.

Lavrov talte også med sin tyrkiske modpart, Ahmet Cavusoglu, tidligere på dagen. Lavrov sagde, at Rusland ikke har nogen planer om at gå i krig med Tyrkiet, men at de planlagte russiske, diplomatiske besøg til Tyrkiet, og vice versa, heller ikke vil blive gennemført. Lavrov sagde, at hans tyrkiske modpart gav udtryk for beklagelse over Sukhoi-24M-hændelsen, men forsøgte samtidig at fremlægge undskyldninger for de handlinger, som det tyrkiske luftvåben begik.

»Hvad bør Tyrkiet gøre for at normalisere situationen?«, spurgte Lavrov. »Vi må nødvendigvis drage den konklusion, at angreb som det i går til syvende og sidst er absolut uacceptable. Jeg har hørt kondolencer fra [den tyrkiske udenrigs]minister Cavusoglu, men alle de andre erklæringer havde til hensigt at retfærdiggøre den tyrkiske holdning.«

Lavrov bemærkede også, at angrebet på Ruslands Su-24M-fly ligner en planlagt provokation. »Vi betvivler alvorligt, at det var uagtsomt; det ligner en planlagt provokation«, sagde Lavrov og tilføjede, at nogle russiske partnere kalder nedskydningen for »et åbenlyst bagholdsangreb«.

Leder, 26. november 2015: Dump Obama, eller se en atomar udslettelseskrig i øjnene

Den britiske agent Barack Obama stod bag den tyrkiske nedskydning af det russiske Su-24 fly over syrisk luftrum tirsdag, den 24. november, og den russiske regering har gjort det klart, at det er fuldt ud klar over Obamas medskyldighed. I en telefonsamtale med den amerikanske udenrigsminister John Kerry onsdag påpegede den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, at, under bestemmelserne i forståelsesmemorandaet om dekonfliktion, som USA og Rusland for nyligt underskrev, tog USA ansvaret for alle de såkaldte koalitionspartneres handlinger. Mere præcist, så påpegede Lavrov, at angrebet på det russiske fly blev udført af et amerikansk fremstillet F-16, og der foreligger en bindende forståelse, der går ud på, at offensive operationer med anvendelse af amerikansk fremstillede fly skal cleares forud.

I det umiddelbare kølvand på nedskydningen af den russiske jet var det vigtigt for præsident Obama at telefonere til den tyrkiske præsident Erdogan for at forsikre ham om, at USA fuldt ud støttede hans »suveræne« handlinger. I sin afskyelige pressekonference sammen med den franske præsident Hollande tirsdag aften kastede Obama sig i sit storhedsvanvid ud i et angreb på Putin og Rusland og kaldte dem »afvigerne« og »tilbød« Rusland en sidste chance for at slutte sig til den amerikansk ledede »koalition«, der udfører den rigtige bekæmpelse af ISIS.

Obama gjorde det, han gør bedst – han løj, patologisk, på vegne af sine britiske herrer. I umindelige tider har den britiske krones strategi været den at fremprovokere krig mellem USA og Rusland og bære ved til bålet for en permanent befolkningskrig internt i den muslimske verden, mellem sunni og shia, ved at anvende deres (briternes) saudiske juniorpartnere som hovedprovokatører. Nu er Tyrkiet, under det korrupte Erdogan-regime, blevet bragt ind i blandingen for at oppiske betingelserne for en verdenskrig. Obama har været hovedaktivet for denne britiske krigsstrategi, lige siden han tiltrådte embedet, og indledte sin første embedsperiode med et besøg hos Dronning Elizabeth og Prins Philip i London, tre måneder efter sin indsættelse.

Et voksende antal politiske analytikere har tilsluttet sig Lyndon LaRouches afsløring af Obamas medskyldighed i tirsdagens tyrkiske handlinger. John Helmer i Moskva, Justin Raimondo, Daniel McAdams fra Ron Paul Institute og Pepe Escobar har inden for de seneste 24 timer alle offentligt udtalt, at Erdogan aldrig ville have lanceret et angreb mod det russiske fly uden forudgående godkendelse fra Obama.

I respons til det tyrkiske angreb har præsident Putin annonceret flere omgående militære modforholdsregler, inklusive deployeringen af de mest avancerede S-400 luftforsvarssystemer til den russiske luftbase i den syriske provins Latakia, udstationeringen af et overflade-til-luft (SAM) missilskib ud for Syriens kyst, samt en opgradering af ledsagefly, der kan afværge angreb, til alle fremtidige russiske bombetogter imod ISIS og mål i Syrien. Den russiske regering har gjort det klart, at de har beviser, inkl. varmesporet fra det nedskudte Su-24-fly, på, at flyet aldrig var inde over tyrkisk luftrum. En unavngiven amerikansk regeringsperson sagde til Reuters og andre nyhedsbureauer, at det russiske fly blev skudt ned over syrisk luftrum efter en meget kort passage gennem tyrkisk luftrum, der ikke kunne have været mere end nogle få sekunder. Angrebet var planlagt på

forhånd, med fuldt overlæg, og havde til hensigt at smadre klimaet efter angrebene i Paris, hvor en potentiel afgørelse af den fem år lange krig i Syrien og en koncentreret kampagne for at nedkæmpe ISIS og Nusra var ved at komme op at stå.

Putin vil svare tilbage med et flankeangreb, på linje med sin deployering af russiske styrker i Syrien, der fundamentalt ændrede konfliktens kurs, i september måned.

Skulle der herske nogen tvivl om, at dette er et globalt, britisk/Obama-ledet krigsfremstød mod Rusland, så se blot på Ukraine, hvor Sektor Højre har bombet elektricitetsledninger til Krim, og hvor Victoria Nulands (USA's viceudenrigsminister for eurasiske og europæiske anliggender, -red.) kæledægge, 'Jats' Jatsenjuk, netop har meddelt, at han har forbudt russiske fly enhver adgang til det ukrainske luftrum. Det svarer til en trussel om at nedskyde et russisk fly, hvornår det skal være.

Briternes største sårbarhed i dette fremstød for krig er Barack Obama. Han har begået forbrydelser imod menneskeheden, og så mange kriminelle handlinger, der berettiger til, at han stilles for en rigsret, at han udelukkende kun stadig er i embedet takket være fejheden og opportunismen hos de fleste af Kongressens medlemmer og det amerikanske folk, der tolererer hans eksistens, med deres eget liv som indsats.

Dokumentation:

**Ruslands udenrigsminister Lavrov:
Godkendte USA på forhånd Tyrkiets
handling?**

25. november 2015 – Den amerikanske udenrigsminister John Kerry kondolerede på USA's vegne over for den russiske

udenrigsminister Sergei Lavrov over telefon i dag, iflg. en erklæring udgivet af USA's Udenrigsministerium. Forud for telefonopringningen sagde Lavrov til reportere i Moskva, at Rusland ved, at USA altid af sine koalitions partnere i Syrien kræver, at brug af amerikanske kampfly koordineres med USA. Han påpegede således, iflg. TASS, den mulighed, at de tyrkiske myndigheder havde diskuteret deres beslutning om at beordre deres krigsfly i luften til at nedskyde det russiske fly med USA.

»Nogle medlemmer af koalitionen, inklusive dem, der leverer deres kampfly til angreb mod Irak og Syrien, har betroet os, at de involverede fly var af amerikansk fabrikat, og amerikanerne kræver normalt en tilladelse fra USA til sådanne operationer«, sagde Lavrov. »Så vidt jeg forstår, blev vores fly skudt ned af et amerikansk fremstillet F-16-fly. Vi ved endnu ikke, om USA's krav gælder for Tyrkiet, og hvis det gør, ville jeg gerne vide, om Tyrkiet har spurgt USA om lov til at sende sine fly af sted på en kampmission og nedskyde et fly, selv om dette sandsynligvis er identificeret, over syrisk territorium.«

Lavrov mindede Kerry om, at, under bestemmelserne i Forståelsesmemorandaet (MOU) om dekonfliktion tager USA direkte ansvaret for de såkaldte koalitions partners handlinger, og det omfatter Tyrkiet. Lavrov bemærkede ligeledes, at Tyrkiet og Rusland, uafhængigt af MOU'et, etablerede en 'hot line' telefonforbindelse, men at der ikke var nogen indsats fra nogen tyrkisk regeringsperson for at bruge denne linje til at afværge nedskydningen.

Lavrov talte også med sin tyrkiske modpart, Ahmet Cavusoglu, tidligere på dagen. Lavrov sagde, at Rusland ikke har nogen planer om at gå i krig med Tyrkiet, men at de planlagte russiske, diplomatiske besøg til Tyrkiet, og vice versa, heller ikke vil blive gennemført. Lavrov sagde, at hans tyrkiske modpart gav udtryk for beklagelse over Sukhoi-24M-hændelsen, men forsøgte samtidig at fremlægge undskyldninger

for de handlinger, som det tyrkiske luftvåben begik.

»Hvad bør Tyrkiet gøre for at normalisere situationen?«, spurgte Lavrov. »Vi må nødvendigvis drage den konklusion, at angreb som det i går til syvende og sidst er absolut uacceptable. Jeg har hørt kondolencer fra [den tyrkiske udenrigs]minister Cavusoglu, men alle de andre erklæringer havde til hensigt at retfærdiggøre den tyrkiske holdning.«

Lavrov bemærkede også, at angrebet på Ruslands Su-24M-fly ligner en planlagt provokation. »Vi betvivler alvorligt, at det var uagtsomt; det ligner en planlagt provokation«, sagde Lavrov og tilføjede, at nogle russiske partnere kalder nedskydningen for »et åbenlyst bagholdsangreb«.

»Ville Tyrkiet handle uden USA's tilladelse?« spørger politiske kommentatorer McAdams og Escobar; Andre advarer om atomkrig

25. november 2015 – »Et spørgsmål lyder, ville [den tyrkiske præsident] Erdogan gøre dette uden USA's tilladelse, uden USA's støtte?«, sagde Daniel McAdams, adm. dir. for Ron Paul Instituttet for Fred og Fremgang i et interview i dag med Sputnik International. McAdams, en mangeårig støtte til Ron Paul i Kongressen, anklagede Tyrkiet for kriminel aktivitet med at hjælpe ISIS: »Dette er meget alvorligt«, sagde han, » ... Tyrkiet har gjort det muligt for sig selv at blive til et super-arnested for ISIS og andre jihadister, der kan bevæge sig frem og tilbage fra Syrien til Tyrkiet ... hvis man vil have kriminel aktivitet, er Tyrkiet mindst en medskyldig i forbrydelsen.«

McAdams inkluderede Obama i forbrydelsen: »Netop i denne uge overvejede USA at invitere al-Qaeda's affilierede Ahrar ash-

Sham til også at deltage i drøftelserne [om Syrien]. Så, 14 år efter, at al-Qaeda angreb USA den 11. september, taler USA om at bringe en organisation, der er tilknyttet al-Qaeda, ind, som en moderat opposition til Syrien.«

Obamas rolle rejstes også af Pepe Escobar: »Lad os gå lige ind til benet. Den idé, at Tyrkiets nedskydning af et russisk Su-24-fly af et 'made-in-USA' F-16 blev gennemført uden enten grønt lys eller i det mindste en på forhånd arrangeret 'støtte' fra Washington«, er næsten umuligt at tro på. Dernæst fremlægger Escobar en synopsis over Tyrkiets beskidte rolle under 'Sultan Erdogan' med at hjælpe ISIS og smugling af olie, stjålet af ISIS, fra Syrien og Irak. Han dokumenterer også, at »Bilal Erdogan, sultanens søn, er en betydelig spekulant« inden for denne handel, og som Putin, bemærker han, afslørede under G20-topmødet i Antalya, Tyrkiet, i sidste uge.

Der er også alvorlige advarsler om faren for en atomkrig. Den republikanske præsidentkandidat Rand Paul sagde i går, iflg. *The Hill*: »Nedskydningen af et russisk kampfly illustrerer præcist, hvorfor vi må have en åben linje« til Rusland. Han knuste også andre kandidaters krav om en flyveforbudszone og sagde, »nedskydning af de andre landes kampfly vil blive resultatet, og en krig mellem atomare stormagter en mulighed«. Redaktøren af antiwar.com, Justin Raimondo, siger, at »amerikanerne vil have en ny Cubansk missilkrise ... Er I parate til Tredje Verdenskrig?«

NATO-medlem Tyrkiet nedskyder russisk Su-24 bombefly; Russisk generalstab svarer med nye forholdsregler

24. november 2015 – For første gang siden Anden Verdenskrig og oprettelsen af NATO er et russisk militærfly blevet skudt ned af krigsfly fra et NATO-land. Tidligt i morges nedskød to tyrkiske F-16-fly et russisk Su-24 bombefly, der var på vej hjem til sin base i Latakia efter et bombetogt mod terrorister i Syrien nær den tyrkiske grænse, efter en anklage om, at det russiske fly havde krænket tyrkisk luftrum, fået 10 advarsler hen over en periode på 5 minutter og derefter endeligt blev skudt ned. I dagens løb blev den tyrkiske version ændret til at rapportere, at der havde været to russiske fly, ikke et, og at de havde befundet sig over tyrkisk luftrum i i alt 17 sekunder. Tyrkiet indkaldte omgående til et hastemøde i NATO i dag for at drøfte hændelsen.

Den russiske regering benægtede, at deres kampfly havde overskredet tyrkisk luftrum og fremviste senere på dagen radarbaserede videoer for at bevise det. Det var snarere de tyrkiske fly, der havde krænket syrisk luftrum for at kunne udføre drabet, meddelte det Russiske Forsvarsministerium.

Begge de russiske piloter skød sig ud af deres beskadigede fly, og den ene blev dræbt af maskingeværssalver fra militante terrorister på syrisk jord, da han var på vej ned i sin faldskærm. En russisk redningshelikopter, sendt ud for at redde de to nedskudte piloter, blev dernæst angrebet af disse terrorister, der brugte TOW-missiler, leveret af Obamaregeringen i Washington. De beskadigede helikopteren og dræbte en soldat om bord, og tvang den øjensynligt til at lande på regeringskontrolleret territorium i Syrien.

Den russiske generalstab svarede hurtigt og udstedte en erklæring her til morgen, der sagde, at Rusland har suspenderet al militært samarbejde med Tyrkiet, da nedskydningen af det russiske bombefly var »en åbenlyst krænkelse af international lov med ekstremt alvorlige konsekvenser, og et direkte brud på memorandaet om forhindring af hændelser i luften [dekonfliktion, -red.] og flysikkerhed over den Syriske Arabiske Republik, og som var blevet underskrevet af USA og gælder for alle landene i antiterrorisme-koalitionen, inklusive Tyrkiet.«

General Sergei Rudskov, chef for de Russiske Væbnede Styrkers Generalstabs Operationelle Hoveddirektorat, annoncerede her til aften en række nye sikkerhedsforanstaltninger, der omgående vil træde i kraft. Disse foranstaltninger inkluderer deployering af krigsskibet Moskva, der er udstyret med 'Fort' luftforsvarssystemer ligesom S-300, til Latakia på Syriens kyst, hvor Rusland har en stor base. Desuden vil alle bombemissioner imod Islamisk Stat og andre terrorister fremover blive ledsaget af kampfly. General Rudskov udtalte: »Vi advarer om, at alle mål, der repræsenterer en potentiel fare for os, vil blive tilintetgjort.« Generalstabsofficeren meddelte også, at Ruslands militær-til-militær-kontakter med Tyrkiet er blevet suspenderet.

Samtidig meddelte den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, at hans planlagte besøg til Istanbul i morgen for at mødes med sin tyrkiske modpart, er aflyst. Ifølge RT advarede Lavrov også om terrortruslens voksende niveau i Tyrkiet, som, sagde han, »ikke er lavere end i Egypten«, og anbefalede, at russere ikke rejste til Tyrkiet for turisme eller af nogen anden grund.

»Det er nødvendigt at understrege, at truslerne om terror med deres rødder i Tyrkiet er blevet forværret«, erklærede han. »Og det gælder selv uden at tage det, der skete i dag, i betragtning.«

Præsident Putin langer hårdt ud efter Tyrkiet, USA og NATO for at støtte ISIS ved at nedskyde det russiske fly

24. november 2015 – Den russiske præsident Vladimir Putin talte i dag til pressen umiddelbart før sit møde med den jordanske Kong Abdullah i Sotji, Rusland, hvor han kom med en alvorlig advarsel til dem, der står bag tyrkiske kampfly nedskydning af det russiske Su-24 fly i dag. Putin beskrev det som »en kniv i ryggen fra dem, der er terroristernes medskyldige« og spurgte: »Ønsker de, at NATO skal tjene ISIS' interesser?« Han advarede om, at Rusland »aldrig vil vende det blinde øje til sådanne forbrydelser som den, der blev begået i dag«.

Her følger væsentlige uddrag af Putins kommentarer:

»Denne begivenhed går ud over den normale indsats for at bekæmpe terrorisme. Vore militærfolk er engageret i en heroisk kamp imod terrorisme, og de skåner ikke sig selv, eller deres egne liv. Det tab, vi led i dag, er imidlertid resultatet af en kniv i ryggen fra dem, der er terroristernes medskyldige. Jeg kan ikke kvalificere det, der skete i dag, på nogen anden måde.

Vores fly blev skudt ned over syrisk territorium af et luft-til-luft-missil, der blev affyret fra et tyrkisk F-16 fly. Det faldt ned på syrisk territorium, fire kilometer fra den tyrkiske grænse. Da flyet blev angrebet i luften, fløj det i en højde af 6.000 meter, en kilometer fra det tyrkiske territorium. Under alle omstændigheder, så udgjorde vores fly

og vore piloter på ingen måde en trussel mod den Tyrkiske Republik, på nogen måde. Dette er åbenlyst ...

Vi har længe observeret bevægelser af store mængder olie og benzin til Tyrkiet fra territorier, der er besat af ISIS. Dette forklarer de betydelige pengemidler, som terroristerne modtager. Nu stikker de en kniv i ryggen på os ved at nedskyde vore fly, der bekæmper terrorismen. Dette sker på trods af den aftale, vi har underskrevet med vore amerikanske partnere, om at forhindre hændelser i luften, og, som I ved, så er Tyrkiet blandt dem, der angiveligt skulle bekæmpe terrorisme med den amerikanske koalition.

Hvis ISIS tjener så mange penge – vi taler om et titals eller måske et hundredetals millioner, muligvis milliarder af dollars på oliehandel, og de støttes af en hel stats væbnede styrker, så er det tydeligt, hvorfor de er så dristige og uforskammede, hvorfor de dræber mennesker på så grusomme måder, og hvorfor de begår terrorhandlinger over hele verden, inklusive i hjertet af Europa ...

Den tragiske begivenhed i dag vil få betydelige konsekvenser for de russisk-tyrkiske relationer. Vi har altid behandlet Tyrkiet som ikke alene en nær nabo, men også som en venligtsindet stat. Jeg ved ikke, hvem der har gavn af det, der skete i dag. Vi har ganske bestemt ikke. Desuden, i stedet for omgående at etablere kontakt med os, så vendte Tyrkiet sig, så vidt vi ved, mod sine NATO-partnere for at diskutere hændelsen. Som om det var os, der havde nedskudt deres fly, og ikke omvendt.

Ønsker de at få NATO til at tjene ISIS? Jeg ved, at enhver stat altid har sine regionale interesser, og vi respekterer altid disse. Vi vil imidlertid aldrig vende det blinde øje til sådanne forbrydelser som den, der blev begået i dag.«

Tyrkiet fikse nedskydningen af det russiske SU-24 bombefly

24. november 2015 – Der er ingen tvivl om, at Tyrkiets nedskydning af det russiske SU-24 kampfly var en fuldt overlagt operation, tydeligvis under ordrer fra præsident Barack Obama og dennes britiske herrer.

Ifølge den tyrkiske avis *Hurriyet*, der citerer regeringskilder, har den tyrkiske regering gjort et stort nummer ud af at beskytte de syriske turkmenere i området. Selvfølgelig har disse såkaldte turkmenere, hvis de da er turkmenere, fået våben og fuld støtte direkte fra Tyrkiet via den tyrkiske præsidents efterretningstjeneste, det såkaldte MIT.

I et åbenlyst forsøg på at retfærdiggøre nedskydningen af et russisk fly skal Tyrkiet have anmodet om et møde i FN's Sikkerhedsråd for at diskutere angivelige angreb på turkmenere i Syrien. Det tyrkiske udenrigsministerium har ligeledes indkaldt den russiske ambassadør, Andrei Karlov, den 19. nov., for at protestere imod den angivelige bombing af deres landsbyer. Dette er tilfældigvis langs med den del af grænsen, som Tyrkiet endnu ikke har sikret – og gennem hvilken en stor del af den illegale trafik med olie og våben strømmer, og som Tyrkiet profiterer stort af.

Ifølge *Hurriyet* indkaldte udenrigsministeriet også den russiske militærattaché til Udenrigsministeriet og overbragte

en række trusler:

- Den russiske hærs operationer finder sted i områder, der ligger meget tæt på Tyrkiets grænse. Dette øger muligheden for en situation, der kunne true Tyrkiets grænsesikkerhed. Det bør bemærkes, at Tyrkiets regler for at indgå i kamphandlinger var på plads, og at man ikke vil tøve med at implementere dem, hvis en sådan krænkelse finder sted.
- Han hævdede, at russiske operationer ikke var rettet mod kæmpere fra Islamisk Stat, men udelukkende imod fredelige, turkmenske civile, der, hævdede han, led overlaster gennem Ruslands operationer. Han sagde dernæst, at Tyrkiet ikke ville stille sig ligegyldige over for angreb, der var rettet mod turkmenernes sikkerhed.

Det turkmenske spørgsmål blev allerede indskudt i drøftelserne af den tyrkiske udenrigsminister Feridun Sinirlioglu, der den 23. nov. til *Hurriyet* sagde, at han også havde talt med den amerikanske udenrigsminister John Kerry den 20. nov., og ligeledes med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov. Spørgsmålet ville også være på dagsordenen for et møde mellem tyrkiske og russiske udenrigsministre i Istanbul den 25. nov., der nu er blevet aflyst af Sergei Lavrov.

**Leder, 25. november 2015:
Obama har organiseret en
krigshandling**

– Ekstraordinær diskussion med Lyndon Larouche torsdag

– Ekstraordinær live diskussion med Tom Gillesberg torsdag aften – Vær med

Lyndon LaRouche responderede i dag til den tyrkiske nedskydning af et russisk kampfly ved at erklære, at »Obama har organiseret en krigshandling og har således sat USA, såvel som resten af menneskeheden, i fare.

Kvalificerede amerikanske personer har, i det umiddelbare kølvand af Tyrkiets handling, understreget, at Tyrkiets præsident Erdogan aldrig ville have udført denne aktion, hvis han ikke på forhånd vidste, at han havde stiltiende støtte fra Obama. De samme kilder observerede, at Obama i weekenden var rasende over, at den franske regering, under et enormt folkeligt pres, har taget skridt til en reel alliance med Rusland for at knuse ISIS. I skarp kontrast til denne fornuftige, franske respons til angrebene i Paris den 13. november har Obama gentaget sine krav om, at afsættelsen af den syriske præsident Bashar al-Assad må finde sted omgående, og må gå forud for aktionerne imod Islamisk Stat.

LaRouche krævede Obamas omgående fjernelse fra embedet. »Der kan ikke være nogen undskyldninger for Obama, hvis menneskeheden skal overleve. Vejen bort fra Tredje Verdenskrig er, at retskafne amerikanere fordømmer præsidenten ved enhver given lejlighed.«

Gå ind på <https://larouchepac.com/> og hør **Lyndon LaRouche i en ekstraordinær diskussion, fremkaldt af denne**

nødssituation, med aktivister i hele USA

onsdag, kl. 21 Eastern time (kl. 03.00 torsdag dansk tid)

OBS! Benyt chancen for at diskutere live med Tom Gillesberg torsdag aften, se opslag om konferencelinje her på hjemmesiden

USA: Den foragtelige Victoria Nuland og Ukraines fascistiske vender sig mod Rusland

23. november 2015 – Præsident Obamas nazistiske viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender, Victoria Nuland, sluttede sig til NATO's vicegeneralsekretær Alexander Vershbow den 17. nov., hvor hun holdt en ekstremt fjendtlig, antirussisk tale ved *Behörden Spiegel* Sikkerhedskonference i Berlin. Nuland, der er berygtet for at installere Arsenij »Jats« Jatsenjuk som premierminister i Ukraine, krævede der, at sanktioneerne mod Rusland opretholdes, indtil Minskaftalens våbenhvile er fuldt ud implementeret, og Krim er kommet tilbage til Ukraine!

Tre dage senere sprængte fascistiske sabotører to

højspændingsledninger, der ledte elektricitet til Krim fra Ukraine, i luften. Det var en fredag aften, den 20. november; søndag morgen, den 22. nov., sprængte de yderligere to i luften uden, at den ukrainske regering greb ind. Med »demonstranter«, der forhindrede reparationer, er Krim og dets 2 mio. mennesker nu blevet efterladt uden strøm, med undtagelse af den strøm, der leveres af lokale generatorer, omkring 30 % af totalen, iflg. russiske myndigheder. Det nazistiske Sektor Højre, med tilslutning fra tatarer »i eksil«, er begyndt at blokere lastbiler med varer ind til Krim og forsøger således at afskære mad og vand.

Regeringen responderede ved den ukrainske præsident Poroshenko, der sammenkaldte et regeringsmøde denne mandag, som sluttede med gennemtvungelsen af en »midlertidig suspension af alle vareudvekslinger mellem Ukraine og Krim. Nulands »Jats« krævede, at regeringen »omgående oprettede en arbejdsgruppe« for at standse »levering af varer og al handel« med Krim.

Disse forholdsregler er morderiske i betragtning af, at Krim indtil videre stadig er beroende af Ukraine for sit vand og sin strøm. Rusland er i gang med at bygge en undervandsstrømforbindelse til Krim, som forventes at komme i drift ved årets slutning.

Leder, 24. november 2015: Der bliver ingen

fred, før det britiske monarki afsættes

– Den britiske marionet Obama er en foragtelig person

Hvor den russiske præsident Putin lancerede en flanke, der kunne føre til den totale ødelæggelse af ISIS og al-Qaeda-terroristers base i Syrien og Irak, så har briterne nu aggressivt intervenseret imod denne flanke, som hele planeten så desperat har brug for.

Den britiske premierminister Camerons aktuelle, hektiske deployering har til formål at forstærke den krigspolitik, der nu er modstand imod – Tony Blairs, George W. Bush' og Barack Obamas katastrofale politik – britiske agenter og marionetter. Cameron insisterer: Nej, ødelæg ikke baserne for de terrorister, der nu myrder løs i Mellemøsten og Europa. Assad må først væltes som Syriens præsident.

Og marionetten Obama har i hele den forgangne uge gentaget: Intet samarbejde imod ISIS; forudsætningen er, at Rusland må gå med til, at Assad først må smides ud.

Det britiske monarki og finansielle imperium insisterer: Gå ikke efter ISIS' finansierer og våbenleverandører i Saudi Arabien; gå ikke efter dets hjælper i den tyrkiske regering. Og frem for alt, gå ikke imod den britisk-saudiske politik for regimeskift-krige, der føres af Bush og Obama, og som bevidst har skabt og udbredt ISIS og drevet hundrede tusinder af desperate flygtninge ind i Europa.

Til Frankrig og andre nationer lyder ordren: Gå ikke i partnerskab med Rusland eller opfordr USA til at gå med Rusland for at knuse ISIS; men kræv, at Assad først må gå af. Grib ikke den chance, som tilbydes gennem Putins nylige,

åbenlyst globale rolle, bakket op af Kinas tilbud om at forlænge udviklingen med den Nye Silkevej ind i Mellemøsten.

Samtidig forbereder de britiske kongelige sig på at åbne COP21-klimakonferencen om »global opvarmning« i Paris og styre den i henhold til deres besættelse – at reducere den menneskelige befolkning. Prins Charles, der er udvalgt til at holde åbningstalen til konferencen, påstod i et interview den 21. nov., at klimaforandring var årsagen til de folkemorderiske krige i Mellemøsten og Nordafrika – ikke Tony Blair, ikke George W. Bush og Barack Obama, men klimaforandringen forårsagede disse krige.

Og den britiske marionet Obama gentog i en tale den 21. nov., at »klimaforandring er USA's sikkerhedstrussel nummer ét«.

Er han sindssyg? Nej, han er en marionet for det britiske monarki og det britiske finansimperium, og af Wall Street.

Lyndon LaRouche har insisteret på dette. Obama er en britisk marionet og en præsident for evindelige krige og dronedrab. Han må fjernes fra embedet. For dernæst at skabe en økonomisk genrejsning, »må alt, hvad vi gør i USA, følge de principper, som præsident Franklin Roosevelt stod for, imod Wall Street«.

»Der kan ikke blive nogen fred, før det britiske monarki er fjernet«, sagde LaRouche den 22. nov. Vær opmærksom på LaRouches insisteren på dette; det betyder menneskehedens fremtid.

RADIO SCHILLER den 23. november 2015: Aflør Londons og Vestens rolle i at støtte terrorisme

Med formand Tom Gillesberg

De fem brændpunkter for Tredje Verdenskrig

22. november 2015 – Robert Farley, en seniorlektor ved Patterson School for Diplomati og International Handel ved Kentucky Universitet, advarer om, at der er fem mulige måder, hvorpå Tredje Verdenskrig (eller efter hans mening snarere Femte Verdenskrig, idet han tæller Syvårskrigen og Napoleonskrigene med som verdenskrige) kunne begynde.

Brændpunkterne omfatter de følgende:

* **Syrien** – Enten kunne en konfrontation mellem amerikanske og russiske fly i luften over Syrien eskalere ud af kontrol, eller også bliver ISIS besejret, men USA, Frankrig og Rusland bliver rivaler over, hvordan Syrien efter ISIS skal se ud.

* **Indien og Pakistan** – Indien og Pakistan kunne komme i krig igen af flere grunde. USA har generelt været tæt på Pakistan, men har været i færd med at dyrke tættere relationer med Indien. Kina har længe militært været tæt på Pakistan. Farley nævner ikke Rusland, der rent historisk har haft tætte relationer til Indien, inklusive militært.

* **Det Østkinesiske Hav** – Kina og Japan er modstandere mht. Senkaku/Daiyou-øerne. USA er traktatmæssigt forpligtet til at forsvare Japan, hvilket gør det næsten sikkert, at, skulle der udbryde kampe, ville USA gå ind på Japans side.

* **Det Sydkinesiske Hav** – En krig mellem USA og Kina kunne trække Japan og Indien med og kunne resultere i en udveksling af atomvåben.

* **Ukraine** – En konfrontation mellem NATO og Rusland kunne forårsage, at Rusland tyer til taktiske atomvåben, hvis det mener, det ikke kan overleve.

Farley konkluderer, at vi mangler den Kolde Krigs »rædselsvækkende« klarhed. »Der kunne udbryde krig flere steder, som kunne trække krigsførende parter med ind på uforudsigelige måder«, skriver han. »Krigsførende parter begynder meget sjældent en krig med overlæg; lederne af verdens mest magtfulde nationer må være på vagt over for truslen om en optrapning af kriser.«

Foto: Russiske jets under en "aerobatic" flyveopvisning i Rusland. Kunne en konfrontation mellem amerikanske og russiske fly over Syrien komme ud af kontrol og eskalere?

Rusland: Pushkov fordømmer NATO for at holde sig på sidelinjen af

anti-ISIS-kampen

21. november 2015 – NATO er som alliance, på trods af al sin hændervriden om den trussel, der stråler ud fra dens sydlige flanke, ikke direkte involveret i nogen aktion imod ISIS. En fordømmelse af denne kendsgerning kom fra en uventet kant i går: Alexei Pushkov, chefen for den russiske Dumas komite for internationale relationer. »Spørgsmålet er, om NATO i virkeligheden er en organisation, der er i stand til at sikre passende sikkerhed og beskyttelse til sine medlemsstater. At dømme ud fra det nylige terrorangreb i Paris, så kan det ikke, og ikke kun, fordi det mislykkedes dem at forhindre disse angreb i at ske. Faktum er, at NATO simpelt hen ikke er optaget af sådanne ting som at bekæmpe trusler om terror«, sagde han i går fra Dumaens talerstol.

Pushkov sagde, at det var på høje tid, at NATO-landene påberåbte artikel 5 i Washington-traktaten, der binder dets medlemmer sammen og forpligter dem til at beskytte hinanden og anslår en ånd af solidaritet med alliancen. »Det kollektive forsvarsprincip, der er fremlagt i artikel 5, betyder, at et angreb på en allieret anses at være et angreb på alle de allierede. Men se, hvordan NATO åbenlyst afholder sig fra sin forpligtelse til kollektivt at bekæmpe terrortruslen«, understregede Pushkov. Så alt imens Frankrig påberåbte den relevante artikel i EU-charteret, »så holder NATO sig fejlt uden for alt dette.«

Pushkova's erklæring minder i forbløffende grad en artikel, som den **tidl. NATO-øverstbefalende admiral James Stavridis** skrev for *Foreign Policy* umiddelbart i kølvandet på angrebene i Paris den 13. november. Stavridis krævede, at NATO skulle mobilisere imod ISIS under artikel 5 og gøre det med Rusland som partner.

Foto: Alexei Pushkov.

FN's Sikkerhedsråd vedtager resolution imod ISIS

21. november 2015 – FN's Sikkerhedsråd vedtog enstemmigt en resolution i går, der opfordrer »alle lande, der kan, til at bringe krigen mod terrorisme til det af Islamisk Stat kontrollerede territorium i Syrien og Irak og knuse dens sikre opholdssteder, med en advarsel om, at gruppen har til hensigt at udføre yderligere terrorangreb som dem, der hærgede i Paris og Beirut i sidste uge«, iflg. FN's pressemeddelelse. Den advarede om, at Islamisk Stat i Irak og Levanten (ISIL), eller Da'esh, som den også kaldes, »har evnen til og hensigten om at gennemføre« yderligere angreb og opfordrede »medlemslande, der har evnen til det, til at tage alle nødvendige forholdsregler, under overholdelse af international lov, og, i særdeleshed, internationale menneskerettigheder og lov om flygtninge og humanitære love.

Ifølge *Wall Street Journal* blev den russiske resolution, der blev fremstillet (i FN) den 18. nov., og som var en omskrivning af en resolution, som Rusland oprindeligt indgav sidste september, ikke engang diskuteret. Unavngivne vestlige diplomater klagede over, at den var »for bred« i sin definition af terrorister, og selvfølgelig, at den ville »tillade« Bashar al-Assads regering at forblive ved magten. Som svar herpå lovede Ruslands ambassadør til FN Vitaly Churkin, at Rusland ville fortsætte sin indsats for at forelægge Rådet sin resolution og anklagede, at forsøget fra »visse medlemmer af Rådets side« på at blokere den er »politisk kortsynet«.

»Det er umuligt at bekæmpe terrorister med en hånd og i realiteten spille sammen med dem med den anden hånd, idet ens handlinger styres af opportunistiske motiver. Det er vores plan at fortsætte med aktivt at arbejde for at koordinere vores udkast til resolutionen med det formål, at den snarest muligt kan blive vedtaget«, sagde Churkin.

Frankrigs præsident Hollande og premierminister Valls briefer parlamentet, Det Hvide Hus og Kreml om de nødvendige handlinger for at bekæmpe terrorisme

19. november 2015 – I en tale til en forsamling af Frankrigs borgmestre den 18. nov. sagde præsident François Hollande, at begivenhederne i Saint-Denis bekræftede, at Frankrig var »i krig ... det, som er disse terroristers mål, er det, som Frankrig repræsenterer. Det var det, der blev angrebet den 13. nov. Disse barbarers mål var at ramme Frankrig i sin forskelligartethed. Det er Frankrigs ungdom, der var målet, simpelt hen fordi den repræsenterer livet.«

Premierminister Manuel Valls har bekræftet, at Abdelhamid Abaaoud, den angivelige planlægger bag angrebene den 13. nov., blev dræbt under en politirazzia i Saint-Denis. Indenrigsministeriet sagde, at politiet havde ransaget

yderligere 118 adresser i hele landet natten mellem den 17. og 18. november og havde foretaget 25 arrestationer og beslaglagt 34 våben. Der er foretaget razzia mod flere end 400 huse, og 60 mennesker er blevet tilbageholdt, siden Frankrig erklærede undtagelsestilstand fredag, den 13. nov.

Efter planen skal Hollande besøge den amerikanske præsident Barack Obama for at vise den bydende nødvendighed af kampen mod Islamisk Stat, når de mødes i Washington i næste uge. Den britiske avis *Guardian* citerede en unavngiven diplomatisk kilde, der beskrev, hvad det er, Hollande vil klargøre for Obama.

»Det budskab, vi ønsker at sende USA, er simpelthen, at krisen er i færd med at destabilisere Europa. Problemet er, at angrebene i Paris og flygtningekrisen viser, at vi ikke har tid. Der er en nødsituation«, sagde kilden til *Guardian*. Han tilføjede: »Det er de udenlandske krigere, men det er også migranterne, der splitter europæerne og destabiliserer kontinentet, så vi må handle hurtigt og fortælle USA's regering, at kerneinteresser for europæerne, jeres bedste allierede, står på spil.« Pointen er, at Obama efter Frankrigs mening nægter at handle hurtigt nok. »Det er grunden til, at den franske præsident vil være i Washington på tirsdag, før han flyver videre til Moskva for at mødes med præsident Putin.«

I sin tale til Nationalforsamlingen for at forlænge undtagelsestilstanden advarede den franske premierminister Manuel Valls om, at terrorister i fremtiden kunne benytte kemiske og biologiske våben.

Ansøgninger til den franske hær er steget voldsomt, fra 135 om dagen til 500 om dagen, siden regeringen meddelte, at den vil rekruttere yderligere 15.000 personel i år og yderligere 16.000 i 2016. Den franske hær består i øjeblikket af 115.000 mænd og kvinder.

Foto: Soldater på Champs Elysées, Paris, med Triumfbuen i baggrunden. Undtagelsestilstanden er efter premierminister Manuel Valls begæring til Nationalforsamlingen blevet forlænget med 3 måneder.